

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **Mgr. M. D.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2024, č.j. 33202/24/5200-10423-711333,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2024, č.j. 33202/24/5200-10423-711333, kterým byl k odvolání žalobce platební výměr vydaný Finančním úřadem pro hlavní město Prahu ze dne 5. 5. 2023, č.j. 4342313/23/2009-51524-111041 (dále též „platební výměr“), jímž byla žalobci vyměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2022 ve výši 0 Kč, vyměřena daňová ztráta ve výši 0 Kč a vyměřen daňový bonus podle ustanovení § 35c zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“), ve výši 18.454 Kč, změněn tak, že byla změněna výše daňového bonusu na částku ve výši 23.094 Kč.
- [2] Žalobce v podané žalobě namítal, že postup správce daně je nesprávný, nezákonný a že má nárok na daňový bonus ve výši 29.412 Kč. Ke skutkovému stavu věci uvedl, že ve zdaňovacím období roku 2022 měl tři dcery: Z. D., nar. X, označenou v napadeném rozhodnutí jako „dcera 2“ (dále jen „dcera 2“), K. D., nar. X, označenou v napadeném rozhodnutí jako „dcera 1“ (dále jen „dcera 1“), a M. K., nar. X, označenou v napadeném rozhodnutí jako „dcera 3“ (dále jen „dcera 3“). Na všechny tyto děti uplatnil v daňovém Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

priznání daňové zvýhodnění podle ustanovení § 35c zákona o daních z příjmů, a to tak, že na prvním řádku jako první dítě uvedl dceru 3 pro období 4 měsíců, které následně upravil na 6 měsíců, na druhém řádku jako druhé dítě dceru 2 s počtem 12 měsíců a na třetím řádku jako třetí dítě dceru 1 s počtem 12 měsíců. Zdůraznil, že obě daňová priznání (řádne ze dne 29. 4. 2023 i dodatečné opravné ze dne 6. 5. 2023) byla vyplněna na elektronickém formuláři přístupném z portálu správce daně mojedane.cz s automatickou kontrolou správnosti a konzistence vkládaných dat. Tento formulář při daném postupu, kdy nejmladší dítě uvedl na prvním řádku s odpovídajícím počtem měsíců, neindikoval žádnou chybu.

- [3] Žalobce namítal, že ustanovení § 35c zákona o daních z příjmů neobsahuje žádné omezení, které by bránilo uvést dítě narozené v průběhu zdaňovacího období na prvním místě (jako první dítě) se zvýhodněním 15.204 Kč (ročně), a další starší děti uvést na další řádky se zvýhodněním 22.320 Kč, resp. 27.870 Kč. Dle žalobce předmětné ustanovení výslovně umožňuje získat daňové zvýhodnění na vyživované dítě již v kalendářním měsíci, ve kterém se dítě narodilo, přičemž je logické, že pokud se dítě nenarodí v lednu kalendářního roku, tak poplatník nebude moci čerpat zvýhodnění v plné výši. Namítl, že správce daně není oprávněn proti vůli daňového subjektu pořadí dětí v rámci uplatněného daňového bonusu svévolně měnit a uměle tím snižovat výši bonusu. Dle žalobce zákon o daních z příjmů neobsahuje žádné ustanovení, které by bránilo daňovému subjektu uplatnit tento bonus způsobem, jakým tak učinil on v daňovém priznání. Konstatoval, že uvedení nejmladšího dítěte jako prvního dítěte pro účely daňového zvýhodnění je zcela legitimním způsobem, jak rodiny s více dětmi mohou dosáhnout daňového zvýhodnění v optimální výši. Zákon o daních z příjmů pak nestanovuje ani pořadí dětí v rámci uplatněného daňového bonusu, které by pro daňový subjekt a správce daně bylo závazné. Dle žalobce tak správce daně svým postupem porušil princip enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí, čímž porušil práva žalobce a jeho oprávněné zájmy.
- [4] Dále žalobce namítal, že jediné zákonné omezení týkající se poskytnutí daňového zvýhodnění za vyživované dítě narozené v průběhu posuzovaného zdaňovacího období je zakotveno v ustanovení § 35c odst. 10 zákona o daních z příjmů, přičemž spočívá v tom, že u dítěte narozeného v průběhu posuzovaného zdaňovacího období daňový subjekt nesmí uvést větší počet měsíců, než kolik toto dítě v kalendářním roce skutečně vyživoval; nic mu ale dle žalobce nebrání toto dítě uvést na prvním místě.
- [5] Rovněž namítal, že větu, „*je-li v jedné společně hospodařící domácnosti více vyživovaných dětí poplatníka, posuzují se pro účely tohoto ustanovení dohromady,*“ je třeba vykládat tak, že pouze jeden z vyživujících rodičů může za identické období daňové zvýhodnění uplatnit. Namítl, že výklad ustanovení § 35c zákona o daních z příjmů učiněný žalovaným, že je napřed nutno plně využít (v délce 12 měsíců) daňové zvýhodnění na první, resp. druhé dítě, je neudržitelný, neboť rodiče mají plnou autonomii v určení, zda, na které dítě a v jakém rozsahu daňové zvýhodnění uplatní, pochopitelně při dodržení podmínky, že na dané dítě za identické období nebudou zvýhodnění čerpat oba naráz.
- [6] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. K výkladu ustanovení § 35c zákona o daních z příjmů žalovaný uvedl, že v průběhu zdaňovacího období roku 2022 došlo u žalobce k navýšení počtu vyživovaných dětí ve smyslu ustanovení § 35c odst. 6 zákona o daních z příjmů, když se v červenci 2022 žalobci narodila dcera 3. Dle ustanovení § 35c odst. 1 téhož zákona pak platí, že pro účely tohoto ustanovení se děti posuzují dohromady. Z uvedeného dle žalovaného vyplývá, že v období od 1. 1. 2022 do 30. 6. 2022 mohl žalobce uplatnit daňové zvýhodnění pouze ve vztahu k dceři 1 a dceři 2, ve

vztahu k dceři 3 tak mohl učinit až od 1. 7. 2022. V rámci posuzovaného zdaňovacího období měl žalobce v období od 1. 1. 2022 do 30. 6. 2022 dvě vyživované děti a až od 1. 7. 2022 do 31. 12. 2022 tři vyživované děti. Žalobci tak vznikl nárok na uplatnění daňového zvýhodnění za zdaňovací období 2022 na dceru 1 ve výši 12/12 na jedno dítě (tj. 15.204 Kč), na dceru 2 ve výši 12/12 na druhé dítě (tj. 22.320 Kč) a na dceru 3 ve výši 6/12 na třetí dítě (tj. 13.920 Kč), celkem tedy ve výši 51.444 Kč. Žalovaný konstatoval, že souhlasí s tím, že je na žalobci, zda a na které dítě si daňové zvýhodnění uplatní a že si v rámci svého daňového přiznání může zvolit pořadí vyživovaných dětí, ovšem za současného dodržení podmínky, že děti jsou pro tyto účely posuzovány dohromady. Jelikož žalobce mohl uplatnit daňové zvýhodnění na třetí dítě jen po dobu 6 měsíců v rámci posuzovaného zdaňovacího období, po které své tři děti skutečně vyživoval, žalovaný uzavřel, že předtím musel nutně využít daňové zvýhodnění v délce 12 měsíců na první, resp. druhé dítě. V této souvislosti žalovaný odkázal na důvodovou zprávu k zákonu č. 267/2014 Sb., kterým bylo novelizováno ustanovení § 35c zákona o daních z příjmů, z níž plyne, že dítě narozené v průběhu roku je posuzováno za poměrnou dobu dle svého pořadí, resp. pokud dítě v přechozím pořadí přestane být vyživovaným dítětem, dítě s vyšším pořadím automaticky „spadne“ za poměrnou část období do nižšího pořadí. Tuto argumentaci lze dle žalovaného analogicky využít i za situace, kdy v průběhu zdaňovacího období dojde k navýšení počtu vyživovaných dětí.

- [7] K námitkám ohledně optimalizace daňového zvýhodnění žalovaný uvedl, že je přesvědčen, že si žalobce nemohl uplatnit nejvyšší daňové zvýhodnění (na třetí a další dítě) na dceru 1 i za období, ve kterém tři děti nevyživoval (tj. za období od 1. 1. 2022 do 30. 6. 2022). Uvedl, že daňové zvýhodnění lze uplatnit i jiným než popsáním způsobem. V nyní projednávaném případě je možné uplatnit daňové zvýhodnění na dceru 1 za část zdaňovacího období od 1. 1. 2022 do 30. 6. 2022 ve výši 6/12 na jedno dítě (tj. 7.602 Kč) a za část zdaňovacího období od 1. 7. 2022 do 31. 12. 2022 ve výši 6/12 na třetí dítě (tj. 13.920 Kč), na dceru 2 ve výši 12/12 na druhé dítě (tj. 22.320 Kč) a na dceru 3 ve výši 6/12 na jedno dítě (tj. 7.602 Kč), celkem tedy ve výši 51.444 Kč. Dle žalovaného tak není rozhodující, které z výše uvedeného pořadí je použito, neboť částka nároku na daňové zvýhodnění je stále stejná; vždy je však nutné reflektovat počet vyživovaných dětí v daném období. Uvedl, že je přesvědčen, že posuzované ustanovení § 35c zákona o daních z příjmů má za cíl přinášet daňová zvýhodnění rodinám s dětmi za podmínek v tomto ustanovení uvedených, ovšem úmyslem zákonodárce nebylo dávat daňovým subjektům v těchto případech na výběr, která varianta je pro ně ekonomicky nejvýhodnější, jak tvrdil žalobce.
- [8] Při ústním jednání konaném před soudem dne 11. 9. 2025 setrvali účastníci řízení na svých dříve uplatněných argumentech.
- [9] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [10] Dne 29. 4. 2023 podal žalobce daňové přiznání k dani z příjmů z fyzických osob za zdaňovací období roku 2022, v němž mimo jiné uplatnil daňové zvýhodnění ve smyslu ustanovení § 35c zákona o daních z příjmů, a to za období 4 měsíců ve výši na jedno dítě (dceru 3), za období 12 měsíců ve výši na druhé dítě (dceru 2) a za období 12 měsíců ve výši na třetí dítě (dceru 1), v celkové výši 55.228 Kč, a vyčíslil daň ve výši 0 Kč a daňový bonus ve výši 26.878 Kč.

- [11] Platebním výměrem ze dne 5. 5. 2023 byla žalobci vyměřena daň z příjmů fyzických osob za předmětné zdaňovací období ve výši 0 Kč, vyměřena daňová ztráta ve výši 0 Kč a vyměřen daňový bonus podle ustanovení § 35c zákona o daních z příjmů ve výši 18.454 Kč.
- [12] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správce daně uvedl, že vyměřil daňový bonus odlišně od tvrzení žalobce, neboť dospěl k závěru, že daňové zvýhodnění bylo uplatněno v nesprávné výši z důvodu uvedení chybného pořadí dětí, kdy správně mělo být dle správce daně uplatněno daňové zvýhodnění za období 12 měsíců ve výši na 1 dítě – 15.204 Kč (dceru 1), za období 12 měsíců ve výši na druhé dítě – 22.230 Kč (dceru 2) a za období 4 měsíců ve výši na třetí dítě – 9.280 Kč (dceru 3), v celkové výši 46.804 Kč.
- [13] Dne 6. 5. 2023 žalobce učinil podání označené jako opravné dodatečné daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2022, ve kterém uplatnil mimo jiné daňové zvýhodnění za období 6 měsíců ve výši na jedno dítě (dceru 3), za období 12 měsíců ve výši na druhé dítě (dceru 2) a za období 12 měsíců ve výši na třetí dítě (dceru 1), v celkové výši 57.762 Kč a vyčíslil daň ve výši 0 Kč a daňový bonus ve výši 29.412 Kč.
- [14] Žalovaný toto podání žalobce posoudil v souladu s ustanovením § 109 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), jako odvolání, neboť v daném případě lhůta pro podání řádného daňového tvrzení uplynula dne 2. 5. 2023 (srov. ustanovení § 138 daňového řádu), a proto nebylo podané opravné dodatečné daňové přiznání možno posoudit jako opravné. Jelikož nebyla poslední známá daň ke dni podání opravného dodatečného daňového přiznání, tj. ke dni 6. 5. 2023 pravomocně stanovena, tak nebylo možno předmětné podání posoudit ani jako dodatečné (srov. ustanovení § 141 odst. 2 daňového řádu). Žalobce své odvolání dne 18. 5. 2023 doplnil.
- [15] Žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že správce daně nepostupoval v souladu s daňovým řádem, když v důsledku vzniklých pochybností o správnosti a průkaznosti daňového přiznání v návaznosti na údaje uvedené v opravném dodatečném daňovém přiznání, měl zahájit se žalobcem postup k odstranění pochybností ve smyslu ustanovení § 89 a násl. daňového řádu. Písemností ze dne 16. 7. 2024, č.j. 22561/24/5200-10423-711333, proto žalovaný vyzval žalobce k prokázání skutečností. Dne 12. 8. 2024 žalobce reagoval na tuto písemnost vyjádřením, v němž uvedl totožné argumenty jako v podaném odvolání. Písemností ze dne 4. 9. 2024, č.j. 27285/24/5200-10423-711333, žalovaný žalobce podle ustanovení § 115 odst. 2 daňového řádu seznámil se skutečnostmi zjištěnými při dokazování v rámci odvolacího řízení a zároveň jej vyzval k uplatnění práva vyjádřit se k těmto skutečnostem. Žalobce reagoval podáním ze dne 1. 10. 2024, ve kterém zopakoval svou argumentaci.
- [16] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 31. 10. 2024 byl platební výměr změněn tak, že byla změněna výše daňového bonusu na částku ve výši 23.094 Kč.
- [17] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že v průběhu roku 2022 měl žalobce tři děti splňující zákonnou definici ustanovení § 35c odst. 6 zákona o daních z příjmů. Uvedl, že žalobce splnil podmínky pro uplatnění daňového zvýhodnění dle ustanovení § 35c odst. 10 předmětného zákona na dceru 1 po celé zdaňovací období, tj. od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2022, a proto měl nárok na daňové zvýhodnění ve výši 15.204 Kč na jedno dítě, na dceru 2 byly tyto podmínky splněny také po celé zdaňovací období, tj. od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2022, a proto měl nárok na daňové zvýhodnění ve výši 22.320 Kč na druhé dítě, a na dceru 3 byly tyto podmínky splněny za období od 1. 7. 2022 do 31. 12. 2022, neboť dcera 3 se narodila až dne X, tzn. že až v období od 1. 7. 2022 do 31. 12. 2022 měl žalobce tři vyživované děti, a

proto měl nárok na daňové zvýhodnění ve výši 13.920 Kč na třetí dítě. Žalobce tak měl dle žalovaného nárok na daňové zvýhodnění na vyživované děti v souhrnné výši 51.444 Kč, což se do výpočtu jeho daňové povinnosti promítlo tak, že vyměřená daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2022 zůstala v nezměněné výši a daňový bonus bude nově činit částku ve výši 23.094 Kč.

- [18] K odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že v průběhu zdaňovacího období roku 2022 došlo u žalobce ke změně počtu vyživovaných dětí ve smyslu ustanovení § 35c odst. 6 zákona o daních z příjmů, přičemž podle ustanovení § 35c odst. 1 téhož zákona se děti pro účely tohoto ustanovení posuzují dohromady. Od 1. 7. 2022 se tak v důsledku narození třetí dcery (dcera 3) zvýšil počet vyživovaných dětí a žalobce tak od tohoto data vyživoval tři děti. Dle žalovaného tak žalobce v období od 1. 1. 2022 do 30. 6. 2022 nemohl uplatnit daňové zvýhodnění ve výši na třetí dítě, jelikož v tomto období byly jedinými vyživovanými dětmi dcera 1 a dcera 2. Učinit tak mohl až od 1. 7. 2022, tedy po narození dcery 3.
- [19] Dále žalovaný uvedl, že z dikce ustanovení § 35c odst. 10 zákona o daních z příjmů vyplývá, že v rámci uplatnění daňového zvýhodnění nevzniká automaticky nárok na roční částku daňového zvýhodnění bez ohledu na to, jak dlouho je v daném roce dítě vyživováno. V souladu s tímto ustanovením tak byly u žalobce splněny podmínky pro uplatnění daňového zvýhodnění na dceru 1 po celé zdaňovací období, na dceru 2 také po celé zdaňovací období a na dceru 3 byly tyto podmínky splněny za období 6 měsíců, neboť dcera 3 se narodila až dne X, tzn. že až v období od 1. 7. 2022 do 31. 12. 2022 měl žalobce tři vyživované děti. Uznal, že žalobce si mohl v rámci daňového přiznání skutečně zvolit pořadí vyživovaných dětí za dodržení podmínky, že děti jsou posuzovány pro účely ustanovení § 35c zákona o daních z příjmů dohromady, což znamená, že zvýhodnění na třetí dítě mohl uplatnit pouze za 6 měsíců, po které tři děti skutečně vyživoval. Předtím musel plně využít (v délce 12 měsíců) daňové zvýhodnění na druhé, resp. první dítě. S odkazem na důvodovou zprávu k zákonu č. 267/2014 Sb. pak uzavřel, že dítě narozené v průběhu roku je posuzováno za poměrnou dobu dle svého pořadí.
- [20] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [21] Předmětem sporu v nyní je výklad ustanovení § 35c zákona o daních z příjmů, a to uplatnění nároku na daňové zvýhodnění za zdaňovací období roku 2022 ve vztahu k pořadí dětí.
- [22] Podle ustanovení § 35c odst. 1 zákona o daních z příjmů: „*Poplatník uvedený v § 2 má nárok na daňové zvýhodnění na vyživované dítě žijící s ním ve společně hospodařící domácnosti na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, (dále jen "daňové zvýhodnění") ve výši 15 204 Kč ročně na jedno dítě, 22 320 Kč ročně na druhé dítě a 27 840 Kč ročně na třetí a každé další dítě, pokud neuplatňuje slevu na dani podle § 35a nebo § 35b. Poplatník o daňové zvýhodnění sníží daň vypočtenou podle § 16, případně sníženou podle § 35 nebo § 35ba. Daňové zvýhodnění může poplatník uplatnit formou slevy na dani, daňového bonusu nebo slevy na dani a daňového bonusu. Je-li v jedné společně hospodařící domácnosti více vyživovaných dětí poplatníka, posuzují se pro účely tohoto ustanovení dohromady.*“
- [23] Podle ustanovení § 35c odst. 3 zákona o daních z příjmů: „*Je-li nárok poplatníka na daňové zvýhodnění podle odstavce 1 vyšší než daň vypočtená podle § 16 snížená o slevy na dani podle §*

35 a 35ba, je vzniklý rozdíl daňovým bonusem. Poplatník může daňový bonus uplatnit, pokud jeho výše činí alespoň 100 Kč.“

- [24] Podle ustanovení § 35c odst. 6 zákona o daních z příjmů: *„Za vyživované dítě poplatníka se pro účely tohoto zákona považuje dítě vlastní, osvojenec, dítě v péči, která nabrazuje péči rodičů, dítě, které přestalo být u tohoto poplatníka z důvodu nabytí plné svéprávnosti nebo zletilosti v pěstounské péči, dítě druhého z manželů, vlastní vnuk nebo vnuk druhého z manželů, pokud jeho rodiče nemají dostatečné příjmy, z nichž by mohli daňové zvýhodnění uplatnit, pokud je a) nezletilým dítětem, b) zletilým dítětem až do dovršení věku 26 let, jestliže mu není přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a 1. soustavně se připravuje na budoucí povolání; příprava na budoucí povolání se posuzuje podle zákona o státní sociální podpoře, 2. nemůže se soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, nebo 3. z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je neschopno vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.“*
- [25] Podle ustanovení § 35c odst. 10 zákona o daních z příjmů: *„Poplatníkovi, který vyživuje dítě jen jeden kalendářní měsíc nebo několik kalendářních měsíců ve zdaňovacím období, lze poskytnout daňové zvýhodnění ve výši 1/12 za každý kalendářní měsíc, na jehož počátku byly splněny podmínky pro jeho uplatnění. Daňové zvýhodnění lze uplatnit již v kalendářním měsíci, ve kterém se dítě narodilo, nebo ve kterém začíná soustavná příprava dítěte na budoucí povolání, anebo ve kterém bylo dítě osvojeno nebo převzato do péče nabrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu.“*
- [26] Je pravdou, že zákon o daních z příjmů explicitně nespécifikuje, jakým způsobem se stanovuje pořadí dětí pro uplatnění nároku na daňové zvýhodnění na vyživované dítě/děti. Je tak skutečně pouze na poplatníkovi daně, jaké pořadí u vyživovaných dětí zvolí, nicméně soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že musí být dodržena podmínka, že děti jsou pro účely ustanovení § 35c zákona o daních z příjmů posuzovány dohromady. To však dle soudu neznamená pouze to, že nárok na daňové zvýhodnění může uplatnit jen jeden z rodičů, jak namítal žalobce, ale především to, že pokud poplatník uplatňuje daňové zvýhodnění na druhé, nebo třetí a další dítě, musí být v plné délce 12 měsíců nejprve využito daňové zvýhodnění na druhé, resp. první dítě. Problém samozřejmě nenastává v situaci, kdy se během roku počet vyživovaných dětí nezměnil, nicméně pokud tato skutečnost nastane, je třeba porovnat každý měsíc zvlášť. Jinými slovy, daňové zvýhodnění ve výši na druhé, resp. třetí a další dítě lze uplatnit jen v těch měsících, kde má poplatník dvě, resp. tři a více dětí. Nelze tedy uplatnit daňové zvýhodnění na třetí dítě v měsíci, kde má poplatník jen dvě děti atd.
- [27] Správnost výše uvedeného závěru pak dokresluje i skutečnost, že kdyby byl žalobce zaměstnanec, tak by slevu na dítě mohl uplatnit prostřednictvím svého zaměstnavatele, a to skrze formulář Prohlášení poplatníka daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti pro zdaňovací období (dále jen „Prohlášení“), na jehož základě by mu zaměstnavatel příslušnou měsíční slevu na dani na vyživované dítě (např. spolu se základní slevou na poplatníka či dalšími slevami) odečetl od vypočtené daně, a tedy zvýšil jeho příjem. Jelikož se toto Prohlášení zpravidla u zaměstnavatele podává na začátku příslušného kalendářního roku, tak na začátku roku 2022 by žalobce do tohoto Prohlášení mohl uvést pouze dvě děti (dceru 1 a dceru 2) a zaměstnavatel by mu tedy za prvních 6 měsíců daného kalendářního roku odečítal pouze slevu ve výši na první a druhé dítě. Až poté, co by žalobce (po narození dcery 3) svému zaměstnavateli doložil její rodný list a dodatečně jí doplnil do Prohlášení, tak by mu zaměstnavatel odečítal slevu ve výši na první, druhé a třetí dítě, v daném případě tedy od

mzdy/platu za červenec 2022. Ze skutečnosti, že podnikatelé a OSVČ mohou uplatnit slevu na dítě za daný kalendářní rok až zpětně při podání daňového přiznání tak, jako to nyní učinil žalobce, nelze dovodit, že by mohly tyto osoby uplatňovat slevu na děti odlišně od osob v zaměstnaneckém vztahu, tedy tak, jak učinil žalobce, když si nárokoval slevu na třetí a dítě v délce 12 měsíců, ačkoli měl tři děti pouze po dobu 6 měsíců, aniž by v daném kalendářním roce „vyčerpal“ slevu na první dítě.

[28] Soud samozřejmě respektuje, že smyslem daňového zvýhodnění na vyživované dítě je podpora rodiny, nicméně tento smysl byl i v případě žalobce naplněn, jen v jiné výši než kterou si žalobce, nesprávně nárokoval. Je totiž třeba reflektovat aktuální počet dětí v jednotlivých měsících zdaňovacího období.

[29] K námitce žalobce, že elektronický formulář na portálu mojedane.cz při jeho postupu, kdy nejmladší dítě uvedl na prvním řádku s odpovídajícím počtem měsíců, neidentifikoval žádnou chybu, soud uvádí, že vyplnění elektronického formuláře, který neohlásí žádnou chybu, bez dalšího nemůže znamenat, že by nebylo možno daň, resp. zde daňový bonus v daňovém řízení stanovit odlišným způsobem. Podáním daňového přiznání je totiž zahájeno nalézací vyměřovací řízení (ustanovení § 91 a § 135 a násl. daňového řádu), ve kterém může být daň stanovena odlišně od tvrzení daňového subjektu, což není v praxi nijak výjimečná situace. Žalobci tedy dle soudu nemohlo na základě jím namítané skutečnosti vzniknout legitimní očekávání, že uplatnil nárok na daňové zvýhodnění v souladu se zákonem a že obdrží daňový bonus v jím nárokované a nezměněné výši.

[30] Stejným způsobem pak lze odpovědět i na námitku, že správce daně není oprávněn proti vůli daňového subjektu měnit pořadí dětí v rámci uplatněného daňového bonusu, a tím snižovat výši bonusu. Předně se v případě uplatněného nároku na daňové zvýhodnění jedná o jednu z okolností mající přímý vliv na správné stanovení daně z příjmů fyzických osob; správce daně je tedy nepochybně v nalézacím vyměřovacím oprávněn zkoumat, zda jsou zákonné podmínky pro uplatnění tohoto nároku naplněny. Navíc v daném případě správce daně v platebním výměru ani žalovaný v napadeném rozhodnutí pořadí dětí tak, jak je uvedl žalobce ve svém daňovém přiznání, neupravili, ale pouze žalobcovo chybně uplatněné daňové zvýhodnění upravili na správnou výši. Správce daně, byť stručně, ale naprosto výstižně uvedl, že správně je na 1. dítě – 12 měsíců, částka 15.204 Kč, na 2. dítě – 12 měsíců, částka 22.320 Kč a na 3. dítě – 4 měsíce (později žalovaným změněno na 6 měsíců), částka 9.280 Kč, resp. po změně 13.920 Kč, celkem tedy 51.444 Kč. V bodě [24] pak žalovaný nabídl i jiný výpočet (na dceru 1 ve výši 6/12 na jedno dítě, 7.602 Kč a ve výši 6/12 na třetí dítě, 13.920 Kč, na dceru 2 ve výši 12/12 na druhé dítě, 22.320 Kč a na dceru 3 ve výši 6/12 na jedno dítě, 7.602 Kč), ale se stejným výsledkem 51.444 Kč. Lze tak konstatovat, že skutečně není rozhodující, v jakém pořadí jsou děti v daňovém přiznání uvedeny, neboť rozhodující je nejprve plné využití daňového zvýhodnění v délce 12 měsíců na první, resp. v daném případě i na druhé dítě.

[31] Však i žalobce v žalobě uvedl, že ustanovení § 35c zákona o daních z příjmů výslovně umožňuje získat daňové zvýhodnění na vyživované dítě již v kalendářním měsíci, ve kterém se narodilo (srov. bod 2.8 žaloby), jak vyplývá z ustanovení § 35c odst. 10 zákona o daních z příjmů. Sám žalobce zde dospěl k závěru, že je „logické, že pokud se takové dítě nenarodí v lednu kalendářního roku, nebude moci poplatník čerpat zvýhodnění v plné výši, ale jen částečně v rozsahu počtu měsíců zbývajících do konce kalendářního roku.“ I žalobci je tedy zřejmé, že daňové zvýhodnění lze v souladu s ustanovením § 35c odst. 10 zákona o daních z příjmů uplatnit pouze za období, ve kterém je dítě již na světě, resp. od počátku kalendářního

měsíce, ve kterém se narodilo. Soud se tak neztotožnil s argumentem žalobcem, že jediným omezením vyplývajícím z tohoto ustanovení zákona o daních z příjmů je, že u dítěte narozeného v průběhu posuzovaného zdaňovacího období daňový subjekt nesmí uvést větší počet měsíců, než kolik toto dítě v kalendářním roce skutečně vyživoval. Toto omezení z tohoto ustanovení nepochybně vyplývá, nicméně ustanovení § 35c odst. 10 nelze vykládat izolovaně, nelze tedy zapomínat na to, že ustanovení § 35c odst. 1 věta čtvrtá zakotvuje pravidlo, aby se děti v jedné společně hospodařící domácnosti posuzovaly dohromady.

- [32] Soud tak nedospěl k závěru, že výklad ustanovení § 35c zákona o daních z příjmů, jak jej provedli žalovaný a správce daně, je neudržitelný, jak se domníval žalobce, ale plně odpovídá účelu a smyslu daného institutu. I výpočet provedený žalovaným je pak dle soudu správný a v souladu se zákonem. Dle soudu tak správce daně svým postupem neporušil princip enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí, neporušil práva žalobce a jeho oprávněné zájmy.
- [33] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.
- [34] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. září 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.